

**KRISTEN FORENING
FOR HELSEPERSONELL**
er en sammenslutning på evangelisk
felles kristelig grunn.
Kristne fra alle grupper innen
helsesektoren kan bli medlemmer.

Foreningens formål er:

1. Å samle kristne fra alle grupper innen helsesektoren for å bevare og utdype det kristne fellesskap.
2. Å inspirere til å vinne medarbeidere og pasienter for Kristus.
3. Å bidra til yrkesetisk bevisstgjøring og opprustning på kristen grunn.
4. Å fremme Guds rike ved å spre Guds ord og kristen litteratur.

Leder: Klara Lie

Jac. Aalls gt. 25 B 0364 Oslo
Tlf. 22 69 27 58, Mobil 91 62 94 06
E-mail: klar.lie@frisurf.no
Hjemmesider: <http://home.no.net/klaralie>

Nestleder: Agnes Ohm Simonsen,

Jorundveien 36, 4270 Åkrehamn,
Tlf. 52 81 56 63

Senterleder: Barbara G. Lovett

Lillehagveien 87 A, 1365 Blommenholm
Tlf. 67 54 15 94

Reiseseekretær: Agnes Nordås

Vragesløyfen 116, 4625 Flekkerøy
Tlf. 38 09 14 49

Ansvarlig redaktør: Brit Olimstad

Kobberveien 11, 4616 Kristiansand
Tlf. 38 03 21 94

Redaksjonskomite:

Brit Olimstad
Barbara Lovett
Klara Lie

KFH-senteret: Hegdehaugsv. 5 A, 0352 Oslo

Giro nr. 7874 064 5845
Tlf. 22 69 44 51, Fax 22 60 97 72
E-mail: kfhelse@online.no

INNHOLD

Leder.....	3
Utdrag av brev fra Branko Lovrec.....	4
Guds Hender.....	5
Noen gang skjer det ting.....	6
Seminar i Kristiansand.....	7
Oppfordring.....	10
Rønnaugs besøk i India.....	11
Bønnetjenesten.....	15

Nordisk Koordinator: Barbro Fritz

Vesterlånggaten 22, S-57833 Aneby, Sverige
Tlf. 00 46 38 04 02 46
E-mail: barbro.fritz@aneby.mail.telia.com

Layout: Ingebregtsen Data Design

Grågås

varsler høst...

Minst 2 uker har jeg observert flere flokker av grågås som flyr i sin V-formasjon, med retning mot sør. De "skvaldrer"...(sang eller krangel?) mens de skifter på plass i radene. Men sør-over skal de. Sommeren er på hell og høsten står for døren. I nesten hele landet har vi gledet oss over en flott sommer, men har også merket hvordan vi lever i en tid av kontraster. Vi nyter tilværelsen samtidig som vi tar del i "skyggesiden" ved å bli informert om krig, redsel, sult, død og nød, og får høre om planlagte terror...alt for å skade og drepe. En kan undres at vi mennesker er blitt så rå at respekt for menneskeverd synes totalt fraværende. Særlig har krigen i Midt-østen opptatt oss både religiøst, politisk og historisk.

Midt i en glad sommer med flere kristne konferanser og stevner osv, kommer kontrastene om liv og død inn. Nå må vi be at våpenhvilen blir permanent!!

Vi i KFH er faktisk også med i en annen "krig"...her på hjemmebane. Det dreier seg om sosiale og etiske verdier i vårt samfunn. Om lover som skal endres eller innføres. Vi går mot en høst med viktige saker som skal opp i Stortinget og som vi fortsatt må be over. Jeg nevner:

- Biologiloven skal opp til revidering. Genforskning på befruktete egg skal igjen drøftes (Gjf. Mehmet-saken).

Det reises debatt om et befruktet egg har menneskeverd. Vårt Land, 25-7-06 mener det kan bli et tema i stamcelleforskningen. Hele 9 av 11 biskoper åpner for sykdomstest på befruktete egg...ved alvorlig og uhelbredelig sykdom...hva nå det skal defineres som.

- Loven angående kjønnsnøytale ekteskap skal opp i høst. (4 land i Europa har slik lov.)

- Det skal også vurderes om homofile skal få rett til å adoptere barn.

- Statskirken skal vurderes om å bli skiftet ut. En kan spørre om hva vi så ender opp med??

Vi har mye å være takknemlig for, samtidig som vi ser hvor mye som utfordrer oss både nasjonalt og internasjonalt. Guds ord sier noe meget sterkt i 2 Krøn. 7,14 som viser at det gjelder den enkelte, folket og hele landet. "Dersom mitt folk som mitt navn er nevnt over, omvender seg, så vil jeg høre i himmelen deres bønn, tilgi deres synder og lege deres land!" Tenk dette er Guds løfte. Derfor kan vi gå videre i høstsesongen med visshet om at løftene står fast.

Klara Lie

PS: Jeg gleder meg særlig over å ha fått hele 5 undervisningsoppdrag...i sykepl. skoler, videregående skoler, for pleiepersonell og til en seminar dag. Alt under tema "helhetlig omsorg".

Utdrag av brev fra

Branko Lovrec

Kjære venner!

Jeg har nettopp mottatt melding fra banken vår i Østerrike om deres ofergave på US\$ 2 500. Ja dette vil fremme vårt videre arbeid i Kroatia og Bosnia. Vi setter virkelig stor pris på deres forbønn og støtte. Det er godt og inspirerende. Noen ganger blir vi mottløse og tenker at vårt arbeid ikke blir satt pris på, og kanskje heller ikke blir lest.

Men i går fikk jeg to oppmuntrende telefonsamtaler fra to legevenner.

Disse to hadde jeg tidligere sendt påskehilsener til sammen med et hefte (32 sider) om Jesus lidelser før oppstandelsen. Samtalene våre varte nesten en halv time og deres takk var virkelig oppmuntrende. Også en arkeolog venn av meg fikk heftet og han sendte meg et takkekort særlig for budskapet om den oppstandne Jesus.

I tillegg kom meldingen om deres gave som enda en oppmuntring, for ar-

beidet kan ikke utføres uten økonomisk støtte. Ja, dere er altså medarbeidere sammen med oss og kan glede dere over alle som leser Bibelens budskap.

Vi sender våre beste hilsener til alle vår kjære venner i Norge, alle de jeg har møtt også de nye som har kommet til. Vi er dypt takknemlig til Herren for alle gaver og forbønn som dere gir til vårt arbeid.

Må Gud velsigne dere i deres tjeneste.

Litteratur tjenesten er vår hovedoppgave. Vi trykker 22.000 hefter av "Vårt Daglig Brød" som vi sender ut hvert kvartal, sammen med andre oppbyggende hefter.

Her er utdrag av noen brev vi har fått:

Branko Lovrec

Kjære venner!

Jeg vil gjerne ta imot heftet "Daglig Brød" for meg og familien. Min nabo lånte meg hennes og i den søker jeg styrke hver dag. Jeg har fått låne den inntil jeg får ett fra dere. Jeg er blitt åndelig oppmuntret i å lese deres hefter og har fått svar på mye og takker Gud. Her er min adresse og min svigerinnes...

GUDS HENDER

Kjære venner!

Jeg har stor glede av å lese og "spise! den åndelige mat jeg får fra dere og vil takke dere for alt dere gjør for Herren "mat til de sultne" og "lys i mørket". Takk Gud at du vil få din lønn i himmelen en dag.

Heftene jeg får fra dere låner jeg ut til mine venner. Jeg ønsker å gjøre dem lykkelige og vise dem at dette lys vil opplyse det mørket de bor i. De blir overrasket når de finner "Daglig Brød" i sine postkasser.

Derfor ber jeg deg å sende dette heftet til de følgende 5 adresser... Jeg

håper du forstår mine ønsker og kan gjøre det.

Branko Hadzimuhovic, Sarajevo

Kjære venner!

Jeg setter stor pris på ditt arbeid med å spre Gode Nyheter med "Vårt Daglige Brød" dette er i virkeligheten mat som alle trenger. Takk også for din bok "Foreldre og Barn" som jeg bruker i gruppearbeid.

Pavao Madzarevic (Katolsk prest)

GUDS HENDER

Dette er et resymé av andakten som Bjørg Reiersen holdt på KFH møtet i Grimstad 25.04.06.

Gud har to hender, to omsorgshender. De er til for oss. Vi møter ingen knyttet hånd, ingen pekefinger. Nei, Gud har hender som vil oss godt, som øker, leter, trøster og som bærer. Hender som speiler Guds kjærlighet til oss. Hender som rekker helt ned til oss, uten at vi har gjort oss fortjent til det. En nærhetens Gud, som møter oss der vi er – det viste han da han sendte Jesus til jorden. Han ønsker å frelse oss, fordi den enkelte har enestående verdi.

Vi er skapt av ham. Han vet hva vi er verdt. Du har en uendelig verdi, bare fordi du er deg. Gud sier selv: "Jeg vil aldri glemme deg. Jeg har tegnet deg

i mine hender." Det vil si vi er risset inn i Guds hånd. Vi sitter merket for alltid. Det kan ikke taes bort. I mine hender har jeg tegnet deg.

Gud har to hender, de er til for oss. Der er et naglemerke i hver hånd. En evig påminnelse om at hans kjærlighet til oss, medførte korsdøden, i stedet for oss. Se, Guds lam som bærer verdens synd. To hender med bilde av deg og meg i. Gud rekker sine hender ut mot oss, og hvis vi tar imot, så plasserer han oss i sin hånd. Der kan vi leve med vår tro, vår tvil, bekymringer og våre fall. Han reiser oss opp og holder oss oppe. Og når vi har behov for det, så

NOEN GANG SKJER DET TING

holder han godt omkring oss, gir oss sin omsorg og varme. Jeg har tegnet deg i mine hender. Hans løfte står fast.

Dette er en nydelig hilsen til deg som leser bladet, og vi som helsearbeidere kan formidle et viktig og avgjørende budskap til våre pasienter/klienter som vi kommer i kontakt med på arbeidsplassene.

Der kan vi få lov til å være Guds forlengende og omsorgsfulle hender, i

all ydmykhet og respekt, og ta deres åndelige og eksistensielle behov på alvor. Det er nåde over nåde at Jesus gjorde oss rene ved sin død og oppstandelse.

For når vi en gang skal stå fram for Gud, så sier vi ikke som den gamle dame i Afrika som ble intervjuet: "I make Africa beautiful". Men vi svarer: "JESUS MAKES ME BEAUTIFUL", vi som tror på en levende Gud.

Björg Reiersen

Noen gang skjer det ting vi ikke helt kan forstå –

noe med å vandre i ferdiglagte gjerninger?

Jeg hadde vært i et møte, og var på veg til kontoret mitt.

Ikke så lenge før hadde jeg skiftet arbeid, og nå satt jeg i bilen og lurte på om jeg skulle ta en tur til den gamle arbeidsplassen min før jeg dro til kontoret. Jeg fikk lyst til å se hvordan de hadde det.

Da jeg kom dit, møtte en sykepleier meg. "Så flott at du kom akkurat nå, tenkte jeg skulle ringe deg, for

Svenn har ikke så lenge igjen å leve, det kan være snakk om timer", sa hun.

Jeg var veldig glad i Svenn, han hadde vært en av "mine" pasienter. Jeg hadde hatt et ønske om å få være hos han når han skulle dø. Og nå var altså tiden kommet, og jeg sto hos han.

Han lå med lukkede øyne, det var lange opphold i respirasjonen, og han registrerte nok ikke at jeg kom.

Sønnen satt hos han nå. Hver

SEMINAR I KRISTIANSAND

uke hadde han kommet med bilen sin og tatt faren med ut på tur. Nå spurte han: "Far har vært bevisstløs en stund nå. Tror du det kommer til å ta lang tid før han dør?" Jeg løftet litt på dyna ved fotenden og strøk han litt nedover bena. Han var varm, og huden var ikke marmorert. "Kanskje han kan leve et døgn til, men det kan og hende han dør før. Det er ikke så godt å si", svarte jeg.

Svenn var en kristen mann som hadde vært aktiv i kirke og på bedehus hele sitt liv. Mange hadde han gledet med den nydelige stemmen sin når han sang på institusjoner og møter.

Sønnen og jeg pratet om livet hans og om hvor mye han hadde betydd for familie og venner. Det var en god, nesten hellig stund.

"Skal jeg syng en sang for han?", spurte jeg. "Ja, det kan du godt". Jeg lurte på om han visste om det var en sang han var spesielt glad i, men det gjorde ikke sønnen. "Velg en du", sa han.

Det ble "Blott en dag".

Jeg sto tett ved siden av Svenn og holdt han i hånden da jeg sang den. Pusten hadde nå forandret seg, og jeg følte at det kanskje ikke ville vare så lenge før han var "hjemme".

"Blott en dag, et øyeblikk om gangen, til jeg når ditt gode land!" Slik tonet sangen ut.

Du skal lyse velsignelsen og tegne korsets merke over han, følte jeg inni meg..., men tør jeg det?

"Herren velsigne deg og bevare deg, og føre deg inn til det evige livet", sa jeg, og så tegnet jeg korsets merke over hans panne.

Det ble helt stille, veldig stille. For Svenn pustet ikke mer. Han døde med velsignelsen over sitt liv, og mens korset over hans panne ble tegnet.

Frøydis Stubhaug

Prosjektleder i
"Palliativ omsorg" i
Grimstad

**Kristen forening for Helsepersonell
inviterer til seminar 14. oktober 2006.**

**Tema:
Har vi et helhetssyn på pasienten?**

**Sted:
Ansgar Teologiske Høgskole, Kristiansand**

Hensikten med seminaret er å bevisstgjøre helsepersonell til å møte pasientenes åndelige og eksistensielle behov.

Espen Heen er lege og studentarbeider for Norges kristelige legeforening og Navigatørene.

Klara Lie er leder av Kristen forening for helsepersonell i Norge. Hun har erfaring som bl.a. høgskolelektor, sykepleier, helsesøster, familierapeut, narkotikakonsulent, sjelesørger og faglig veileder.

Antonio Barbosa da Silva er Professor i psykisk helsearbeid og systematisk teologi ved Ansgar Teologiske Høyskole og Professor i etikk og vitenskapsteori ved Universitetet i Stavanger. Professorkompetanse i religionsfilosofi, vitenskapsfilosofi og helseetikk, religionsvitenskap, etikk og vitenskapsfilosofi og psykisk helsearbeid.

Linda Fisher - Høyrem er student ved Ansgar Teologiske Høyskole der hun har startet på siste året i sin BA i Psykologi med religion og helse. Hun er med som sjelesørger ved KRIS - tverrkirkelig sjelesorgs senter

Har vi et helhetssyn på pasienten?

- inkluderer pasientens åndelige og eksistensielle behov

Program

kl. 09.00 – 09.30. Registrering

kl. 09.30 – 09.45 Velkommen/åpning

kl. 09.45 – 10.15 *Religionen/spiritualitetens betydning for helsen.*
v/Linda Fisher-Høyrem

kl. 10.15- 11.00 *Hva er åndelige behov?*
v/Antonio Barbosa da Silva

kl. 11.10 - 12.00 *Hvorfor bør vi ta pasienters åndelige og eksistensielle behov på alvor?*
v/Espen Heen

kl. 12.00 – 13.00 Lunsj

kl. 13.00 – 14.00 *Hvordan møter vi pasientens åndelige og eksistensielle behov?*
v/Klara Lie

kl. 14.10 – 15.10 Gruppearbeid:

- Hvilke erfaringer har vi fra arbeidsplassen eller fra andre steder?

- Hvordan blir de åndelige og eksistensielle behovene møtt?

- Hvordan kan vi bli dyktigere til å tolke/møte disse behovene?

kl. 15.15 - Felles samling

Kl. 16.00 Slutt

Påmeldingsfrist: 28 september 2006

Seminaravgift, lunsj inkludert:

kr. 200

kr. 100 for studenter/elever

Seminaravgiften betales ved fremmøte 14.oktober 2006.

Påmelding sendes til

Brit Olimstad, Kobberveien 11,
4616 Kristiansand
eller på e-post: bol@fmva.no

Navn

Yrke/stud/elev

Adr.

Tlf/ Mob.

Veibeskrivelse

Sted: Ansgar Teologiske Høgskole
Fredrik Fransonsvei 4
4635 KRISTIANSAND

Kjør av E 18 ved skilt mot Hånes. Ta av ved 2 avkjøring i rundkjøringen, og følg Hånesveien helt opp. Etter Kiwi ta til venstre ned Nedre Brattbakken. Kjør inn 2 vei til høyre inn på Fredrik Fransons vei. Ansgar skolens parkeringsplass ligger opp på høyre side rett før rundkjøringen.

Buss: Ta M2 mot Hånes. Gå av ved Hånes senter og følg skilting til Ansgar Skolen.

OPPFORDRING

Hvert KFH-medlem forsøker å få ett nytt medlem innen utgangen av 2006. Det er ikke sikkert at de nye medlemmene skal gå inn i de etablerte gruppene, kanskje de skal danne helt nye grupper.

Vårt samfunn har endret seg veldig i de senere år. Vi har blitt et flerkulturelt samfunn med mange nasjonaliteter representert i byer og bygder. Vi sender ut færre misjonærer, men vi har menneskene rett utenfor "stuedøra". Har vi omtanke for dem?

Redaktøren beklager at det i forrige nr. under artikkelen – Respekt er kjærlighetens vesen ble oppgitt feil navn. Det er overlege Johan Holmdahl, Sahlgrenska Universitetssjukehus som har skrevet artikkelen og ikke Sune Jáderberg. BOL

Kjære KFH Medlemmer!

Rønnaug Gjennestad har besøkt India 24 ganger og her forteller hun litt om sine opplevelser.

Årsaken til mine reiser til India begynte 1. mai 1978, da en av mine nærmeste venner, Reidun Refsdal, fra Porsgrunn, reiste til Mursan i India, hvor Metodistkirken i Norge drev en helsestasjon og hvor det allerede var en misjonær, Borghild Sørensen, også fra Porsgrunn.

La meg begynne med litt historikk så dere får litt bakgrunn fra hvordan det hele startet. I år er det 150 år siden Metodistkirken startet sitt arbeide Norge – og samme år startet Metodistkirken på verdensbasis opp arbeide i India. I 1962 kom et team av sykepleiere fra et av Metodistkirkens sykehus i Vrindaban til Mursan, hvor de tok i mot barn, sjekket nyfødte og gav moren råd og veiledning. Men som vi alle vet, kommer babyer når det passer dem, ikke alltid når teamet fra Vrindaban var der. Government hadde heller ikke noe sykehus, så landsbyens fødende måtte ta til takke med ufaglært hjelp fra landsbyen som var uakseptabelt. I India var det tidligere konger som hersket, så en dag sendte "The King" en henvendelse til Vrindaban om de kunne tenke seg å starte en klinikk i Mursan og han forærte de en tomt til å bygge den på. Så var hjulene i gang, og på slutten av 1962 stod klinikken ferdig. Borghild Sørensen, som den

gang arbeidet i Vrindaban, ble sjefen for klinikken.

Reidun Refsdal, (heretter bare kalt Reidun) reiste ut for 3 år i 1978, og var da utdannet sykepleier og anestesisykepleier, og nå er de 3 årene blitt til 28 år. Da hun reiste 1. mai i 1978 sa jeg så kjekt, "jeg kommer og besøker deg til jul" og siden har jeg fortsatt med det.

Reidun overtok ledelsen av arbeidet i 1984, men først måtte hun ta jordmoreksamen og hun valgte å ta den på et hospital i Delhi.

Det er NORAD som gir støtte til alle prosjektene, men en andel må også Metodistkirken i Norge betale. Det er også NORAD som bestemmer hvilke prosjekter som skal støttes, og det er grundig evaluering fra NORADS side hvert eneste år. De vil se resultater, at pengene i sin helhet går til det de skal, så den som driver prosjektene må være utrolig dyktig.

Det blir for meget å fortelle fra alt jeg har opplevd, men la meg fortelle litt om de siste prosjektene og det som drives i dag.

De første ble startet opp i 1986 i forskjellige landsbyer med sjekking av barn og mødre, samt en rekke fødsler og opplæring landsbykvinner som var "jordmødre". Det yrket går stort sett i arv fra mor til datter, svigerdatter, etc.

Noen av prosjektene ble lagt ned, mens flere av de er fortsatt i drift, og det var jo hensikten.

Reidun gikk hele tiden og grunnet på hvordan hun skulle få lært opp alle landsbykvinnene som var "jordmødre", som ikke en gang visste hva hygiene var og alt en måtte ta hensyn til under en fødsel. I 1990 ble prosjektet godkjent av NORAD og målet var å trene opp 5000 landsbykvinner. Distrikt Aligarh ble kartlagt, hvor mange innbyggere, hvor mange fødselshjelpere etc. Leder for hver landsby ble plukket ut, steder hvor kursene skulle holdes, og jungeltelegrafene ble satt i gang om hva som skulle skje.

De kom fra de laveste kastene, de kasteløse og ingen av dem hadde utdannelse. Gandhi ji. kjempet for at denne gruppen skulle få sine rettigheter i samfunnet. Prosjektet varte i 10 år og da var 10 226 kvinner lært opp. Ved eksamen fikk de sertifikat, en jordmorveske med utstyret de ville trenge. Det

var en stor opplevelse å være med den dagen de var ferdigutdannet. De fleste kunne jo ikke skrive eller lese, men ved

hjelp av tegninger og demonstrasjon med babydukker (kjøpt inn på Steen og Strøm i Oslo) samt en masse sketsjer de selv fremførte, så lærte de. Jeg kunne fortelle mye fra dette prosjektet, men

Et grusomt tilfelle august 2003

Se hvordan jeg er i dag, juli 2006

så var det den 1 1/2 siden jeg skulle få bruke av bladet, men den har jeg vel for lengst overskredet.

Reidun kjempet lenge med Government om å bli godkjent som TBC Center. I 2005 kom godkjenningen, som drives av Verdens helseorganisasjon. Det kalles et DOT Program og blir nøye fulgt opp av Government. Ingen har lov til å ta betaling av pasientene. Antall pasienter og TBC vaksiner, som er brukt, skal stemme, og de sjekker at laboratoriet "holder mål".

I 2003 ble Hiv/Aids prosjektet startet opp. Det er hovedprogrammet for NORAD over det meste av verden i

dag. De ansatte var innstilt på forandringer, nye utfordringer, som faktisk måtte begynne med dem selv. Alle måtte la seg teste, ikke så enkelt, men de forsto at det måtte til.

2 gamle bygg ble revet og oppkom det nye hiv bygget, som fikk navnet "HÅPET" med fødestue for Hiv/Aids pasienter, rådgivning, datarom, samt et meget avansert laboratorium, for testing av alle blodprøver de tar. Viktigste er jo å få testet ut om de er smittet av Hiv/Aids og tilby hjelp til denne pasientgruppen.

Alle de ansatte, også de som ble opplært som fødselshjelpere, var opplært til å se etter tegn på Hiv/Aids, men hvordan skulle de finne denne gruppen pasienter?

Flere enn jeg har stilt Reidun dette spørsmålet "hvordan i all verden fikk du idéen til å starte opp arbeidet på 25 av ca. 60 restauranter, på en strekning av 65 km. mellom Delhi og Agra?" (fra D til A ca. 210 km.)

Hva var svaret – jo, vi måtte dra ditt hvor de fleste smittekilene befinner seg, der trailersjåførene stopper for tollkontroll, tanker opp bilene, spise og sove, før ferden går videre til syd India. Det er, som i de fleste land, den gruppen

som er de største smittekilene. Det er her de blir tilbudt både stoff og kvinner, og slik sprer Hiv/Aids seg, dessverre.

Prosjektet fikk navnet DHABA Prosjektet. En Dhaba er en enkel re-

staurant, som ligger på siden av veiene. De ble stort sett godt mottatt, så de har ingen problemer med å drive opplysningsarbeide, dele ut kondomer og teste alle sjåførere som vil la seg teste, og de finner nesten alltid Hiv/Aids positive.

Ikke langt fra Mursan ligger Asias største oljeraffineri, med mange tusen arbeidere. En av sjefene der fikk høre om DHABA prosjektet og kontaktet Reidun. Hun grep selvsagt sjansen, så nå vil de ha en Camp der ca. en gang i måneden. En utrolig stor utfordring. Her kommer sjåførere fra hele India for å tanke oljebilene sine. Slik vokser en liten tanke til å bli et kjempeprosjekt, som faktisk er blitt godt kjent over store deler av India og i verdenssammenheng. Pr. i dag har Reidun klart å hjelpe en del av de som er smittet, med medisiner, utdanning, arbeid, etc. Familien til den syke får opplysninger om Hiv/Aids og like viktig er at de i landsbyene startet Kvinne- og Ungdomsgrup-

per, noe hun også startet opp den gangen hun lærte opp landsbykvinnene til fødselshjelpere. Opplysningsarbeide er noe av det viktigste de driver med, og da er Kvinnene og Ungdommen de må satse på.

Utrolig glad for å bli eier av en rullestol

Nå burde jeg vel faktisk slutte, men jeg har mer på hjerte om Mursan og arbeidet til Reidun, så gi meg litt mer spalteplass.

Under et besøk fra en gruppe fra Rikshospitalet i Oslo i 2003, med prof. Babill Stray-Pedersen som leder, fødtes idéen til et "tele-samarbeide mellom Rikshospitalet og Reidun, da de så det enorme arbeidet hun hadde lagt ned i prosjektene knyttet til Mursan-senteret. I perioder er det slik at Reidun står uten støtte fra lege, eller det er noe medisinsk hun lurer på som hun ikke kan, eller som det ikke finnes lokal ekspertise på, er det fint å kunne ta kameraet, ta et par bilder av problemet og sende disse sammen med en beskrivelse til eksperter i Norge. I løpet av sekunder er bildene på plass hos eksperten. Når noen har sendt en melding over systemet, får den legen, som er mottaker, en SMS på sin mobiltelefon, om at det fins en melding til han/henne. Ikke lenge etter kommer svaret til Mursan.

Skal norske leger drive hjelpearbeid over Internett, må dette gjøres med godkjenning av norsk lovgivning/datatilsynet. Dette har Rikshospitalets IT-avdelingen gjennom sitt TeleAid prosjekt sørget for. Alle leger og avdelinger som er med om dette arbeide gjør det på frivillig basis.

I dag driver Reidun 3 helse-klinikker, i Mursan, Beswan og Karhari. Hun driver Barnehage i Mursan, tar i mot elever fra 3 store sykehus, som utdanner sykepleiere, driver 2 Hiv/Aids klinikker, samt Dhaba-prosjektet med 25 restauranter, Støttegrupper for Hiv/Aids pas. DOT-prosjektet og fadderprogram m/skoleprogram, samt et prosjekt for funksjonshemmede. Hun mottar 7 – 8 studenter, som bor i Mursan under opplæring til hjelpepleiere/fødselshjelpere i

4 mnd., og dette går kontinuerlig. I tillegg mottar hun 4 – 6 legestudenter fra Rikshospitalet, Oslo, som stort sett er der i 4 – 5 uker av gangen. Jeg må heller ikke glemme at i 1984 ble det bygget en vakker kirke, likeledes er det kirke i Beswan og i Karhari. De har egen prest, som de lønner. Jeg har helt sikkert glemt noe, men hvordan skal en kunne klare å følge med i Reiduns 24 timer??

En trist melding nådde Mursan i vår. Fra neste år støtter ikke NORAD helseklinikkene lenger, det som gav grunnlaget for det arbeidet hun i dag driver.

Misjonsarbeide er ikke lenger hva det var. Nå er det hvordan du forvalter de midlene du blir tildelt fra NORAD og de som støtter misjonsarbeide til Metodistene i Norge. Du kommer ikke inn i India som misjonær, der er det Hinduismen som regjerer. Men det står jo i vår bibelbok "Alt det du har gjort i mot en av mine minste, har du gjort i mot meg." Da har ikke arbeidet vært forgjeves, forkynnelsen er ikke gått via forkynnelse i ord, men via gjerninger. Jeg tror det er noe av det viktigst i dagens misjonsarbeide.

"Gud, gi oss mot til å bruke nye muligheter.

Visdom til å vurdere dem.

Raushet til å akseptere dem.

Glede ved å gjøre noe med dem."

*Gode tanker til dere alle
fra Rønnaug*

Link: <http://methodismursan.net>
<http://methodisthealth.net>
(engelsk)
<http://teleaid.rikshospitalet.no>

***Gud har ikke glemt en eneste bønn som er bedt i Jesu navn. Men han har selv ansvaret for å sende svar i sin tid.
Ved nådens trone ber Jesus for oss uansett hvilken tid på døgnet vi kommer.***

Takk for:

- alle enkeltmedlemmer som i helsetjenesten formidler Jesu Kristi kjærlighet til pasienter/pårørende og kolleger.
- for mulighetene til å spre informasjon om KFH- visjonen.
- for alle dem som gjør en innsats innenfor KFH. De vi kjenner til og dem som er helt anonyme. Gud vet om dem!
- Reisesekretæren som har begynt å reise igjen. Det er vi veldig glade for!

Be om/For:

- De nye studentene/elevene ved helsefagutdanningsinstitusjonene må bli bevisstgjort og dyktiggjort til å møte pasientenes åndelige og eksistensielle behov.
- KFH arbeidet på Island og for landsstyret der.
- KFH visjonen må bli fornyet og vokse i hele Norden.
- Guds velsignelse over KFH-medlemmer som er syke og som har spesielle påkjenninger. Gud vet hvem og hvor de er.
- Seminaret som skal holdes 14. oktober d.å. i Kristiansand må bli til inspirasjon og til større bevissthet for helsepersonell til å møte pasientenes behov for åndelige og eksistensielle behov.
  - at særlig yrkesaktivt helsepersonell vil delta
  - de som skal medvirke under seminaret (Espen, Klara, Antonio og Linda) får lagt frem emnene på en god måte
  - at seminaret virkelig kan bli til velsignelse.
- Reisesekretæren om at det må legges til rette for besøk både i grupper og på nye steder.
- Leders tur til Korgen i høst, og hennes medvirkning i september på Kristelig legeförenings møte om helhetlig omsorg.
- Landsstyremedlemmene, senterleder og redaktøren.
- Guds velsignelse over sykehusprestene og diakonitjenesten.
- For dem som har store smerter at de må få lindring og trøst.

B-blad

Returadresse
Kristen Forening for Helsepersonell
Hegdehaugsveien 5A
0352 Oslo
Tlf.: 22 69 44 51

**KFH-
KONTAKT**

Kristen Forening for Helsepersonell
61. årgang – nr. 3 - 2006